

ממשרד גורניצקי ושות', עורכי דין
טל': 03-7109191; פקס: 03-5606555

12. איתמר אלדד

ע"י ב"כ עוה"ד שרון קלינמן ואח'
קלינמן נאור ושות עורכי דין
מדרך ז'בוטינסקי 7, רמת גן
טל': 03-6120011; פקס: 03-6121100

13. אריאל חביב וילנסקי

ע"י ב"כ עוה"ד יואב נרי
מדרך בן גוריון 2, רמת גן
טל': 03-6033665; פקס: 03-5702243

14. אריה מינטקביץ

15. דוד יוסף סגל

16. יעקב אלינב

17. שרון זוזובסקי

18. מתי דב

19. עמוס ספיר

20. רינת רמלר

21. יחזקאל צאיג

ע"י ב"כ עוה"ד אהרון מיכאלי ואח'
ממשרד גולדפרב זליגמן ושות'-
מרח' יגאל אלון 98, תל אביב
טל': 03-710135; פקס: 03-7101618

22. קוסט פורר גבאי את קסירר, משרד רואי חשבון

ע"י ב"כ עוה"ד ירון קוסטליץ
ממשרד קוסטליץ ושות', עורכי דין
רח' כנרת, מגדל ב.ס.ר 3, בני ברק
טל': 03-7671500; פקס: 03-7671501

המבקשים;

עו"ד עופר שפירא, בתפקידו כנאמן החברה

ובעניין:

ע"י ב"כ אורית ספיבק /או ארוז דוד ואח'
ממשרד עוה"ד שפירא ושות'
ממרכז עזריאלי 5, המגדל המרובע (קומה 27), תל אביב, 67025
טל': 03-7766999; פקס: 03-7766996

הנאמן;

הממונה על הליכי חדלות פירעון ושיקום כלכלי – מחלקת תאגידיים

ובעניין:

מרח' השלושה 2, תל-אביב
טל': 03-6899695; פקס': 02-6462502

הממונה;

עמדת הממונה

בהתאם להחלטות בית המשפט הנכבד מהימים 16.11.2020 ו-6.12.2020 מתכבד הממונה ליתן
עמדתו בבקשה שבכותרת, כדלקמן.

א. כללי:

1. עסקינן בבקשה להחרגת ההליכים בתיקים המאוחדים ת"צ 57346-07-14; ת"צ 55750-07-14; ת"צ 56185-07-14; ת"צ 58065-07-14; ת"צ 18998-07-14 (להלן: "ההליך הייצוגי") המתנהלים כנגד החברה ומשיבים נוספים, מתחולת צו הקפאת ההליכים שניתן במסגרת החלטת בית המשפט הנכבד ביום 8.12.2019, ומתן היתר להמשך ניהול ההליך הייצוגי בבית המשפט הכלכלי בפני כבי השופטת רות רוני, בהתאם לסעיף 29(5) לחוק; יצוין, כי הבקשה הוגשה ע"י כלל המבקשים והמשיבים (למעט החברה) בהליך הייצוגי.
2. לטענת המבקשים ההליך הייצוגי למעשה הסתיים, לאחר שכלל הצדדים נתנו הסכמתם לחתימה על הסכם פשרה שמסיים את כלל המחלוקות בין הצדדים, וההליך שמבוקש להמשיך לנהלו במסגרת הבקשה דנא הינו לצורך השלמת הליך פורמאלי בלבד של הסכם הפשרה בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006.
3. ברקע הבקשה דנא תלויה ועומדת בר"ע שהוגשה ע"י הנאמן לבית המשפט העליון הנכבד על החלטת כבי מותב ההליך הייצוגי מיום 18.6.2020 (רע"א 4889/20, (להלן: "הליך הבר"ע")); הנאמן מבקש לערער על חלקה הראשון של החלטת בית משפט קמא הנכבד שקבעה כי ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים לעניין הסכם פשרה בהליך הייצוגי הינן בבחינת הסכם מותלה אך מחייב, לרבות כפיפותו של הנאמן ביחס אליהן; לטענת הנאמן, בית המשפט קמא הנכבד לא היה מוסמך להכריע בשאלת כפיפות הנאמנים להסכמות, מקום שלא ניתן אישור בית המשפט של חדלות פירעון להמשך ניהול ההליך.

ב. עמדת הממונה

4. **לעמדת הממונה אין להיעתר לבקשה, למצער בעת הזו, וזאת נוכח הטעמים הבאים כפי שיפורטו להלן.**

ב.1. האירוע בבסיס ההליך הייצוגי עומד בלב חקירת הנאמנים את נסיבות קריסת החברה

5. מושכלת יסוד היא כי חקירת נסיבות קריסת גוף חדל פירעון הינה סוגיה העומדת בלב דיני חדלות הפירעון, ומהווה חלק בלתי נפרד מעבודתו של נאמן המשמש כזרועו הארוכה של בית המשפט; ודוק- זוהי אינה זכותו של נאמן לחקור את נסיבות קריסת החברה אלא חובתו היא; מרכזיות האירוע מושא הבקשה דנא בהליך חדלות הפירעון שבכותרת אינה דבר ש-"צץ" במהלך ההליך הייצוגי, אלא הייתה ידועה מראשיתו של תיק חדלות הפירעון, כאחד האירועים המרכזיים, אם לא המרכזי שבהם, שבו יכול והחלה להתהוות חדלות פירעונה של החברה, ולמצער, ככזה הדרוש לחקירה ע"י הנאמנים בראי דיני חדלות הפירעון.
6. בית המשפט הנכבד דן בתיק זה במספר בקשות להחרגת הליכים משפטיים כנגד החברה מתחולת צו הקפאת ההליכים, כבענייננו; ובמקרה בו האירוע שעמד בבסיס אותו הליך שאת ניהולו התבקש להמשיך, השיק לאירועים מושא חקירת הנאמנים, שטרם מוצתה החקירה בעניינם, בית המשפט הנכבד נתן משקל רב לצורך במיצוי חקירות הנאמנים את אותם אירועים במסגרת חקירתם את הנסיבות אשר הובילו לחדלות פירעונה של החברה, וזאת בטרם תינתן הכרעתו בבקשה למתן היתר להמשך ניהולו של אותו הליך.

7. הממונה יפנה את כבוד בית המשפט לבקשה 74 בתיק שבכותרת- היא בקשת **אדלטק** להחרגת ההליך המשפטי שניהלה כנגד החברה (ת"א 46859-07-16) מצו הקפאת ההליכים; תשומת לב בית המשפט הנכבד לדמיון הרב בין הנימוקים שהועלו ע"י אדלטק בבקשה זו לבין הנימוקים הנטענים ע"י המבקשים דכאן- נטען כי ההליך כולו הסתיים זמן רב לפני שהוגשה הבקשה למתן צו לפתיחת הליכים, לרבות שלב ההוכחות ושלב הסיכומים, וכל שנותר הוא שבית המשפט ייתן פסק דין; עוד נטען, כי ככל שאדלטק תזכה בפסק דין לטובתה, ביצוע התשלום יבוצע ממילא ע"י חברת האם של החברה (חברת עמוס לוזון יזמות ואנרגיה בע"מ) נוכח התחייבותה של זו לביצוע התשלום שקיבלה תוקף של החלטת בית המשפט (ומשכך, בדומה לנטען בענייננו, קופת הנושים של החברה לא תיפגע).

8. גם בעניין זה אחד הטעמים אשר הועלו ע"י הנאמנים לכך שאין להיעתר לבקשה היה כי הנושא העומד בלב ההליך האזרחי שאת ניהולו מבוקש להמשיך (נושא תחנת הכוח דוראד) הינו אחד מנושאי החקירה המרכזיים שטרם הסתיימה בדיקתם ע"י הנאמנים.

9. החלטת כב' השופטת לושי-עבודי בבקשה 74 מיום 30.3.2020, קבעה כדלקמן:

"... לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי יש לתת משקל לא מבוטל לנימוק השני שהעלו הנאמנים ולאפשר להם בשלב זה ובטרם ינתן פסק-דין בהליך נושא הבקשה, למצות חקירות בנוגע לתהיות שהועלו על ידם. חקירות אלה תבוצענה על ידי הנאמנים בטרם תינתן הכרעה סופית בבקשה דנן."

הממונה סבור כי הכרעה ברוח זו, מתבקשת אף בבקשה דנא.

10. הממונה ער לאפשרות כי ככל שבית המשפט הנכבד לא ייעתר לבקשה, המבקשים בהליך הייצוגי יוכלו להחליט, בהתאם לשיקול דעתם, להמשיך לנהל את ההליך כנגד יתר המשיבים (למעט החברה) (ומשכך, לא מן הנמנע כי השהייה זמנית של ההליך הייצוגי עד למיצוי חקירת הנאמנים, כבעניין אדלטק, איננה אפשרית); ואולם, נראה כי בזיקה לכך, יש צורך כי במסגרת הכרעת בית המשפט הנכבד בבקשה דנא, ייקבע מעמדם של תמלוגי פוליסת הביטוח של החברה מושא המחלוקת בין הצדדים, ועל כך נעמוד להלן.

2. הסכמת החברה להצעת הפשרה בראי דיני חדלות הפירעון

11. כפי שעולה מהחומרים אשר הוגשו ע"י הצדדים, ביום 7.7.2019 הוגשה ע"י ב"כ החברה דאז הסכמת החברה למתווה הפשרה שהוצע ע"י מותב ההליך הייצוגי הנכבד; וביום 18.6.2020 ניתנה החלטת מותב ההליך הייצוגי הנכבד, ולפיה הסכמת הצדדים הינה בבחינת הסכם מותלה אך מחייב, החלטה עליה הגיש הנאמן את הליך הבר"ע.

12. ודוק, הממונה אינו מתכוון להתייחס במסגרת הבקשה דנא לשאלת כפיפות הנאמנים לאותה הסכמה, או לשאלה האם ניתן היה לקבוע כי הסכמת החברה מיום 7.7.2019 היא בבחינת הסכם מחייב לאחר המועד בו ניתן צו לפתיחת הליכים לחברה, שכן שאלות אלה תיבחנה במסגרת הליך הבר"ע התלוי ועומד בפני בית המשפט העליון הנכבד (אם כי עמדת הממונה בהליך זה הוגשה ע"י המבקשים לבית המשפט הנכבד ומדברת בעד עצמה); ואולם, הממונה סבור כי נסיבות מתן הסכמת החברה להסכם הפשרה נבחנו בפריזמה של ההליך הייצוגי בלבד, ומשכך, יש הכרח כי

במסגרת הכרעת בית המשפט הנכבד בשאלה האם ליתן היתר להמשך ניהול הליך שמשמעותו (כפי שהוצג ע"י המבקשים) היא כבילתה של חברת חדלת פירעון לאותה הסכמה, תיבחן אותה הסכמה בראי דיני חדלות הפירעון, על המשמעויות הנובעות מכך.

13. סעיפים 219(א) ו-220 לחוק קובעים כהאי לישנא:

219. (א) (1) בית המשפט רשאי להורות על ביטול פעולה שהביאה לפירעון חוב לנושה או לקידומו בסדר הפירעון, ושנעשתה לפני מתן צו לפתיחת הליכים, לרבות פעולה שנעשתה במסגרת הליך גבייה ולרבות העברת בעלות בנכס או שעבוד נכס, בהתקיים כל אלה (בסימן זה – פעולה המקנה עדיפות לנושה):

(א) מועד ביצוע הפעולה חל בתקופה שתחילתה שלושה חודשים לפני מועד הגשת הבקשה לצו לפתיחת הליכים, ולגבי נושה שהוא קרוב של החייב – שנה לפני המועד האמור;

(ב) במועד ביצוע הפעולה היה החייב בחדלות פירעון;

(ג) בשל הפעולה ייפרע לאותו נושה חלק גדול יותר מהחוב לעומת החלק שהיה נפרע לו במסגרת הליכי חדלות הפירעון לפי סדר הפירעון;

(2) לעניין סעיף זה, חזקה על החייב שהיה בחדלות פירעון בתקופה האמורה בפסקה (1)(א), אלא אם הוכח אחרת.

220. (א) בית המשפט רשאי להורות על ביטול פעולה שנעשתה לפני מתן צו לפתיחת הליכים, שבשלה נגרע נכס מנכסי קופת הנשייה, בהתקיים כל אלה (בסימן זה – פעולה הגורעת נכס מקופת הנשייה):

(1) הפעולה נעשתה בלא תמורה או בתמורה שאינה הולמת בנסיבות העניין;

(2) מועד ביצוע הפעולה חל בתקופה שתחילתה שנתיים לפני מועד הגשת הבקשה לצו לפתיחת הליכים, ולגבי פעולה לטובת קרוב – ארבע שנים לפני המועד האמור;

(3) במועד ביצוע הפעולה היה החייב בחדלות פירעון או שביצוע הפעולה הביא אותו לחדלות פירעון.

(ב) לעניין סעיף זה, חזקה על החייב שהיה בחדלות פירעון בתקופה האמורה בסעיף קטן (א)(2), אלא אם הוכח אחרת.

14. הרציונל העומד בבסיס סעיפים אלו המעוגנים בחלק ד', פרק ב', סימן ב' לחוק שכותרתו- ביטול פעולה הגורעת נכסים מקופת הנשייה הוא ביטול פעולות שנעשו משיקולים פסולים בתקופה מוגדרת בטרם החלו הליכי חדלות הפירעון; נבחן כעת האם הסכמת החברה להסכם הפשרה היא בבחינת פעולה שבית המשפט הנכבד רשאי להורות על ביטולה בהתאם לסעיפים הנ"ל.

15. בענייננו, הליך חדלות הפירעון של החברה החל בבקשה שהוגשה ביום **25.9.2019** ע"י קבלנית משנה של החברה, חברת י.ב. קורמן מערכות אינסטלציה (92) בע"מ בתיק חדל"ת 60447-09-19, בה עתרה המבקשת למתן צו לפתיחת הליכים כנגד החברה במסגרתו התבקש בית המשפט הנכבד להורות על פירוק החברה.

16. לעמדת המבקשים, ובהתאם להחלטת כבי מותב ההליך הייצוגי מיום 18.6.2020 (עליה כאמור תלוי ועומד הליך בר"ע בפני בית המשפט העליון הנכבד), המועד בו השתכללה הסכמה מחייבת של החברה לחתימה על הסכם פשרה בין הצדדים להליך הייצוגי **הינו 7.7.2019** (ר' למשל בסעיפים 40-42 לבקשה).

17. משכך, באשר לסעיף 219(א) לחוק- הסכמת החברה ניתנה בתקופת שלושת החודשים שלפני מועד הגשת הבקשה הראשונה למתן צו לפתיחת הליכים כנגד החברה; אין חולק, כי במועד זה החברה הייתה חדלת פירעון, וממילא זו החזקה הקבועה בסעיף 219(2) לחוק; כמו כן, לו תאושר הפשרה בהליך הייצוגי, החלק שייפרע לטובת המבקשים בהליך הייצוגי, יהיה גדול יותר מהחלק שהיה נפרע לאחרונים, לו היו מגישים תביעת חוב במסגרת תיק חדלות הפירעון כיתר הנושים. משכך, מתקיימים כלל התנאים הקבועים בסעיף 219(א) לחוק.
18. באשר לסעיף 220 לחוק- על פניו הסכמת החברה נעשתה בלא תמורה; ההסכמה ניתנה בתקופה המוגדרת בסעיף; ואין חולק, כי במועד זה החברה הייתה חדלת פירעון, וממילא זו החזקה הקבועה בסעיף 220(ב) לחוק; ואולם, יש לבחון האם בגין הסכמת החברה נגרע "נכס" מהחברה.
19. יחד עם זאת, ולאור הוראות סעיפים 219(ב)(1) ו-220(א)(1) לחוק הקובעות כי בית המשפט לא יבטל פעולה שבגינה ניתנה לחייב תמורה הולמת בנסיבות העניין, אזי נראה כי בהשלכה לענייננו, יש לבחון האם הסכמת החברה להסכם הפשרה ניתנה משיקולים ענייניים בלבד; לשאלה זו התייחסו הצדדים במסגרת כתבי הטענות שהוגשו במסגרת הבקשה דנא.
20. מחד גיסא, לטענת הנאמן, שאלה זו יכולה להתברר רק בפני בית משפט של חדלות פירעון, ולאחר מיצוי חקירת הנאמנים את נושאי המשרה בחברה (ר' סעיף 29 לתגובת הנאמן); מאידך גיסא, טוענים המבקשים, בין היתר, כי מי שיזם את הצעת הפשרה וניסח אותה הינו כבי' מותב ההליך הייצוגי, וכי האורגנים אשר נתנו את הסכמת החברה להסכם הפשרה הינם "בלתי נגועים בהליך" במובן הזה שהם אינם האורגנים שנתבעו בהליך הייצוגי (ר' סעיפים 29 ו-34 לתשובת המבקשים לתגובת הנאמן), מה שמחזק את הטענה כי ניתנה הסכמה מחייבת של החברה על כל המשתמע מכך.
21. הממונה סבור כי מבלי להקל ראש כלל וכלל בטענות המבקשים בעניין, אשר נראה כי הינן בעלות משקל רב בפריזמה הצרה של הצדדים את ההליך הייצוגי, הרי שהן אינן נטענות בהקשר הרחב של הליך חדלות הפירעון של החברה.
22. ודוק, המבקשים בעצמם טוענים כי מתווה הפשרה גובש והוסכם בטרם החלו הליכי חדלות הפירעון של החברה, ברי, כי בשעה שמותב ההליך הייצוגי הנכבד יזם והציע לצדדים את מתווה הפשרה הוא לא שקל את המשמעויות של הצעה זו בראי חדלות הפירעון, מהטעם הפשוט שטרם היה הליך כזה! אף העובדה שאין זהות בין האורגנים שנתבעו בהליך הייצוגי לבין האורגנים שנתנו הסכמתם להליך הפשרה אינה מביאה בחשבון את מושכלות היסוד בדיני חדלות פירעון בכל הנוגע להיותן של פעולות אלה, למצער, "חשודות" וטעונות בירור עובדתי באשר לנסיבות מתן אותן הסכמות, וזאת בפני בית המשפט של חדלות פירעון, הממונה והנאמנים בתוקף תפקידם כ-officer of the court.
23. הממונה סבור כי על פניו הסכמת החברה להסכם הפשרה ניתנה בלא תמורה או בתמורה שאינה הולמת בנסיבות העניין, שכן בהתאם לסעיף 219(ב)(1) סיפא, לא יראו בפירעון החוב כשלעצמו תמורה הולמת, ואולם, כאמור לעיל, למצער, נדרש בירור עובדתי באשר לנסיבות מתן הסכמה זו שיבוצע ע"י הנאמנים בפיקוח הממונה ובית משפט של חדלות פירעון.

24. סוגיה נוספת שיש להידרש אליה, הן בהקשר להחלתו של סעיף 220 לחוק (שכן, הסכמת אורגני החברה להסכם הפשרה מהווה, נוכח מכתב המבטוח לנאמנים שצורף כנספח 5 לבקשה, פעולה שבשלה ייגרעו כספים מפוליסת הביטוח של החברה) והן בהקשר הרחב של הדברים, לרבות בזיקה לאפשרות של ניהול ההליך הייצוגי כנגד יתר המשיבים למעט החברה, הינה האם תגמולי פוליסת הביטוח של החברה מושא ענייננו מהווים "נכס" של החברה.

25. הממונה סבור כי לא יכול להיות ספק כי "הבעלות" בפוליסת הביטוח היא של החברה ונרכשה על ידה; וטענות המשיבים כי המוטבים הראשיים של הפוליסה הינם נושאי המשרה של החברה והחברה היא מוטבת שיורית בלבד, וכי ממילא הכיסוי הביטוחי של החברה בפוליסה חל רק בהתקיים עילות ספציפיות מכוח חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (ר' סעיף 42 לתשובת המבקשים לתגובת הנאמן), אינן משנות את העובדה כי פוליסת הביטוח מהווה נכס של החברה, על כל המשתמע מכך (ר' גם בסעיף 12 סיפא לתגובת הנאמן).

26. עוד יצוין, כי ממילא לא הוכחו טענות אלה, הואיל ופוליסת הביטוח מושא ענייננו כלל לא צורפה לבקשה; ואולם, ואף אם היו מוכחות טענות אלה כדבעי, אין הדבר שולל את היותם של תגמולי פוליסת הביטוח של החברה מקור פירעון אופציונלי של קופת הנשייה בכל מקרה בו חקירות הנאמנים יולידו תביעות כנגד מאן דהוא בגין הנזקים שנגרמו כתוצאה ממעשים ו/או מחדלים שהובילו לחדלות הפירעון של החברה.

27. הממונה ער לסעיף 69 לחוק חוזה ביטוח, תשמ"א-1981 שזכר בתשובת המשיבים לבר"ע (ר' בסעיף 104 לתגובת המשיבים 1-2 לבר"ע, ושככל הנראה לכך מכוונות אף הפניות המבקשים בה"ש 6 ו-25 בתשובתם לתגובת הנאמן), הקובע כדלקמן:

69. (א) אירע במבוטח ביטוח אחריות אחד האירועים המפורטים להלן לפני אירועו או לאחריו התחייב המבוטח כלפי צד שלישי בחבות המכוסה בביטוח, לא יהיו זכויותיו של המבוטח כלפי המבוטח בשל אותה חבות חלק מנכסיו, אלא יעברו לצד השלישי והוא יהיה רשאי לתבוע את המבוטח על פי זכויות אלה; אולם טענה שהמבוטח יכול לטעון כלפי המבוטח תעמוד לו גם כלפי הצד השלישי.
(ב) ואלה האירועים:

...

(3) במבוטח שהוא תאגיד – ניתן עליו צו פירוק, או נתמנה לו כונס נכסים...

28. הממונה סבור כי הוראותיו של סעיף 69 לחוק חוזה ביטוח אינן חלות על ענייננו, מהטעם שתחולתו של סעיף 69 הנ"ל הינה מן המועד בו 'אירע במבוטח ביטוח אחריות אחד האירועים המפורטים להלן', שהרלוונטי לענייננו הוא מתן צו פירוק לחברה; במקרה דנן, במועד הסכמת אורגני החברה להצעת הפשרה, טרם ניתן צו פירוק לחברה, ואף טרם הוגשה בקשה למתן צו לפתיחת הליכים לחברה, ומשכך במועד בו ניתנה הסכמת החברה, פוליסת הביטוח של החברה הייתה עודנה "נכס" של החברה.

29. משכך, הממונה סבור שיש לקבוע כי פוליסת הביטוח מושא ענייננו הינה "נכס" של החברה, על כל המשתמע מכך, לרבות בזיקה לתחולת סעיף 220 לחוק במקרה דנן, כי עצם מתן הסכמת אורגני

החברה לפשרה בהליך הייצוגי יכולה להוות פעולה אשר מהווה גריעת נכס מקופת הנשייה של החברה שבסמכות בית המשפט לבטלה.

30. יצוין, כי לאור האמור דלעיל, נראה כי אין הכרח להכריע בשלב זה במחלוקת בין הצדדים בדבר מעמדם של המבקשים בהליך הייצוגי באספקלריה של הליך חדלות פירעון של החברה, קרי האם הינם נושים בעלי עילה נזיקית כלפי החברה (סעיפים 89-90 לבקשה), או שמא בעלי מניות בעלי זכות שיוורית (סעיף 10 לתגובת הנאמן); ויודגש, למען הסר ספק, כי אין באמור דלעיל כדי להביע עמדה מטעם הממונה בהתייחס לשאלה זו.

3.2. מהות ההליך אותו מבוקש להמשיך אינו עולה בקנה אחד עם הוראות החוק

31. סעיף 29(5) לחוק קובע כי הקפאת ההליכים נגד התאגיד משמעה כי-

29. (5) לא ניתן יהיה לפתוח או להמשיך בכל הליך משפטי נגד התאגיד, אלא באישור בית המשפט שנתן את הצו לפתיחת ההליכים; אישור כאמור יינתן אם מצא בית המשפט כי מתקיימים טעמים מיוחדים שיירשמו, הנוגעים לטבעו או מורכבותו של ההליך המשפטי או לניהולו היעיל, שבשלהם ראוי לנהל את ההליך המשפטי בנפרד מהליכי חדלות הפירעון.

32. ראשית, יבקש הממונה להדגיש כי הסמכות הבלעדית למתן היתר להמשיך ניהול הליכים כנגד חברת חדלות פירעון בהתאם לסעיף 29(5) לחוק הינה של בית משפט של חדלות פירעון אשר נתן את הצו לפתיחת ההליכים; טענות המבקשים בדבר התנהלותם של הנאמנים לאחר מתן צו פתיחת ההליכים, אף אם הן מתארות את המצב העובדתי כהווייתו, ממילא אינן מרפאות את מחדלם של המבקשים לפנות מיד לאחר מתן הצו, ולמצער, במועד בו ביקשו להמשיך את ניהול ההליך הייצוגי, לבית המשפט הנכבד בבקשה זו; שהרי, ממילא אין זה בסמכותם של הנאמנים ליתן היתר למבקשים, או לכל בעל דין אחר המבקש להמשיך בהליך משפטי כנגד החברה, וזאת בין אם באופן מפורש ובין אם באופן משתמע; כך גם באשר לטענת המבקשים כי הנאמנים לא פעלו בהתאם לפרוצדורה הקבועה בסעיף 70 לחוק, או הטענה כי ההליך הייצוגי למעשה הסתיים והמשכו הוא עניין פורמלי גרידא; כל הנטען אינו גורע מהעובדה כי הן בהתאם להוראות החוק, והן בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 8.12.2019 (סעיף 23(ה) להחלטה), הנטל לפנות לבית המשפט הנכבד בבקשה להמשיך את ההליכים כנגד החברה מוטל על כתפיהם של המבקשים, ועליהם בלבד.

33. שנית, במסגרת כתבי הטענות שהוגשו, הועלו מטעם המבקשים טיעונים באשר לטבעו או מורכבותו של ההליך הייצוגי, ובדבר ניהולו היעיל בנפרד מהליכי חדלות הפירעון, המצדיקים לטענתם את החרגת ההליך הייצוגי מתחולת צו הקפאת ההליכים בהתאם לסעיף 29(5) לחוק.

34. הממונה סבור כי קיימים טעמים לכאן ולכאן באשר להיות ההליך הייצוגי עונה על התנאים שנקבעו בסעיף 29(5) לחוק; ואולם, אף אם נניח כי תנאים אלו מתקיימים במלואם בכל הנוגע להליך הייצוגי שהתנהל עד כה, הרי שמהות ההליך שמבוקש להמשיך לנהלו במסגרת הבקשה דנא אינה ניהולו של ההליך הייצוגי שהתנהל עד כה, על מורכבותו הנטענת, כי אם מתן היתר לאישור הסכם פשרה אשר הנאמנים מתנגדים לו; הממונה סבור כי לא זו הייתה כוונת המחוקק בסעיף 29(5) לחוק, ועל כן אף מטעם זה אין הצדקה להיעתר למבוקש.

ג. סיכום

35. אשר על כן ונוכח כל הטעמים המפורטים דלעיל, לעמדת הממונה אין להיעתר, למצער בעת הזו, לבקשה להחרגת ההליך הייצוגי מתחולת צו הקפאת ההליכים.

36. כמו כן, הסכמת החברה להסכם הפשרה בהליך הייצוגי מהווה על פניו פעולה שבית המשפט הנכבד רשאי לבטלה מכוח סעיפים 219 ו-220 לחוק, ולמצער, טעונה בירור עובדתי באשר לנסיבות מתן ההסכמה בראי דיני חדלות הפירעון.

37. עוד מוצע, לקבוע כי פוליסת הביטוח מושא העניין הנדון הינה "נכס" של החברה על כל המשתמע מכך.

17 דצמבר, 2020

אייל כהן, עו"ד
מחלקת תאגידיים
הממונה על הליכי חדלות
פירעון ושיקום כלכלי

